

49 И ѹкогато още говорѣше, идва нѣкой си отъ началникъ-тъ на сборище-то, и казува му: Дъщеря ти умрѣ, не труди
50 учитель-тъ. А Исусъ като чу, отговори му, и рече: Не бой ся; тѣкмо вѣрувай,
51 и ще ся избави. И когато влѣзе въ къщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра
и Іакова и Іоанна, и бащъ-тъ на мими-
52 че-то и майкъ-тъ. И плачехъ всицы и оплакувахъ го. А той рече: Не плачѣте:
53 не е умрѣло, ^ѳно спи. И присмивахъ му
54 ся, понеже знаехъ че е умрѣло. Но той испъди на вѣнь всицы-тъ, и хванъ го за рѣкъ-тъ и извика, и рече: Момиче,
55 ^ѳстанн. И повѣрихъ ся духъ-тъ му, и станъ на часъ-тъ; и повелъ да му даждъ
56 да яде. И удивихъ ся родители-тъ му; ^а той имъ повелъ да не кажжтъ никому това що станъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ^ѳсвика дванадесеть-тъ свои ученицы, даде имъ силъ и власть надъ всицы-тъ бѣсове, и да исцѣляватъ болести.
2 И ^ѳпроводи ги да проповѣдуютъ царство-
3 то Божіе, и да исцѣляватъ болны-тъ. И рече имъ: Не ^ѳносѣте нищо за вѣ пѣтъ, ни тоягъ, ни тържикъ, ни хлѣбъ, ни сре-
4 бро, нито по двѣ дрехы да имате. И ^ѳвъ който къщъ влѣзете, тамо сѣдѣте, и отъ
5 тамо излѣзуйте *на пѣтъ*. И ^ѳкоито не вы приматъ, когато излѣзвате отъ онзи градъ,
6 ^ѳотгърѣте и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си за свидѣтелство противъ тѣхъ. И *тѣ*
7 ^ѳизлѣзохъ и ходѣхъ отъ село на село, та проповѣдувахъ евангеліе-то и исцѣлявахъ на всякъдѣ.
8 И ^ѳчу Иродъ четверовластникъ всячко що бваше отъ него; и въ недоумѣніе бѣ, защото нѣкой казувахъ че Іоаннъ е
9 вскрѣсенъ отъ мъртвы-тъ; Пакъ други, че Ілія ся е явилъ; а други че единъ отъ староврѣменны-тъ пророци е вскрѣсенъ.
10 И рече Иродъ: Іоанна азъ посѣкохъ; но кой е тойзи за когото азъ такъ визн *нѣща* слушамъ? ^ѳи искаше да го види.
11 И като ся ^ѳвѣрихъхъ апостоли-тъ *при Исуса*, исприказахъ му все що бѣхъ сторили, ^ѳи той ги зѣ *при себе си* и оттегли ся на странъ въ едно пусто мѣсто на
12 градъ-тъ нарицаемый Висаида. А народи-тъ като разбрахъ, подирихъ го; и той ги пріе, и говорѣше имъ за царство то Божіе, и които имахъ потрѣбъ за исцѣ-
12 ливаніе, исцѣляваше ги. ^ѳИ день-тъ нач-

нж да прѣваля; и приѣзжихъ дванадесеть-тъ и рекохъ му: Распусни народъ-тъ, за да иджтъ по околны-тъ села и колибы, да ношуватъ, и да намѣрятъ хранъ; за-
13 штого тука смы въ пусто мѣсто. А той имъ рече: Дайте имъ вы да яджтъ. А тѣ рекохъ: Ный нѣмамы повече отъ петъ хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь ако бы да идемъ ный и да купимъ яденіе за вси-
14 кый-тъ тойзи народъ. Защото бѣхъ до петъ хыляды мѣжгіе. И рече на ученицы-тъ си: Турѣте ги да насѣдатъ на купове
15 по петдесетъ. И сторихъ така, и турихъ всицы-тъ да насѣдатъ. А той зѣ петъ-тъ хлѣба и двѣ-тъ рыбы, погледнж на небо-
16 то, и благослови ги, и *ѳ*расчужи, и даваше на ученицы-тъ си да сложатъ прѣдъ
17 народъ-тъ. И ядохъ и насытихъ ся всицы, и дигихъхъ това що изостанъ отъ *ѳ*крухы-тъ, дванадесеть коша.

18 И ^ѳкогато той ся моляше на самъ, съ него бѣхъ ученицы-тъ му; и ги попыта и рече: Кого мя казува народъ-тъ че съмъ?
19 А тѣ отговорихъ и рекохъ: *Едни казываютъ че си* ^ѳІоаннъ Кръститель: а други Ілія; други пакъ че е вскрѣсенъ нѣкой отъ староврѣменны-тъ пророци. И рече имъ: А вы кого мя казувате че съмъ?
20 Отговори Петръ и рече: Христосъ Божій.
21 А ^ѳтой имъ запрѣти строго и повелъ да не кажжтъ това никому. И каза че Сынъ человеческий ^ѳтрѣбва много да пострада и да бѣде отхврленъ отъ старѣшныи-тъ и шрвосвященныи-тъ и книжници-тъ, и убитъ да бѣде и въ третій-тъ день да вскрѣсне.
22 ^ѳКазуваше още на всицы: Ако ище нѣкой да дойде влѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека носи кръсть-тъ
23 си всякой день, и нека мя слѣдуе. Защото който ище да спасе животь-тъ си, ще го изгуби; и който изгуби животь-тъ си заради мене, той ще го спасе. Защото
24 ^ѳкаково ся ползува человекъ, ако спечали всицкый-тъ свѣтъ, а погуби или отщети себе си? Защото ^ѳкойто ся уерами за мене и за думы-тъ ми, за него ще Сынъ человеческий да ся уерами, когато дойде въ своіж-тъ славъ и *ѳ*в славъ-тъ на Отца и на святы-тъ ангелы. И ^ѳказувамъ ви истинъ: Има нѣкой отъ стоящи-тъ тука, който нѣма да вкусятъ смъртъ, доклѣ не видятъ царство-то Божіе.
25 И ^ѳслѣдъ тѣзи думы минъхъ ся до осемъ дни, и зѣ съсь себе си Петра и Іоанна и Іакова, и възлѣзе на горъ-тъ да
26 ся помолн. И като ся моляше, измѣни ся

ѳ Мар. 5; 35.

ѳ Іоан. 11; 11, 13.

ѳ Гл. 7; 14. Іоан. 11; 43.

ѳ Мар. 8; 4, 9; 30. Мар. 5; 43.

—

ѳ Мар. 10; 1. Мар. 3; 13. 6; 7.

ѳ Мар. 10; 7, 8. Мар. 6; 12.

Гл. 10; 1, 9.

ѳ Мар. 10; 9. Мар. 6; 8. Гл.

10; 4, 22; 35.

ѳ Мар. 10; 11. Мар. 6; 10.

ѳ Мар. 10; 14.

ѳ Дѣян. 13; 51.

ѳ Мар. 6; 12.

ѳ Мар. 14; 1. Мар. 6; 14.

ѳ Гл. 23; 8.

ѳ Мар. 6; 30.

ѳ Мар. 14; 13.

ѳ Мар. 14; 15. Мар. 6; 35.

Іоан. 6; 1, 5.

ѳ Мар. 16; 13. Мар. 8; 27.

ѳ Мар. 14; 2. Ст. 7, 8.

ѳ Мар. 16; 16. Іоан. 6; 69.

ѳ Мар. 16; 20.

ѳ Мар. 16; 21, 17; 22.

ѳ Мар. 10; 38, 16; 24. Мар.

8; 34. Гл. 14; 27.

ѳ Мар. 16; 26. Мар. 8; 36.

ѳ Мар. 10; 33. Мар. 8; 38.

2 Тим. 2; 12.

ѳ Мар. 16; 28. Мар. 9; 1.

ѳ Мар. 17; 1. Мар. 9; 2.